

виновниците на тъй откритото възстание. Въ пѣсенъта по-нататкъ се разправя, че тоя „паша“ е изловилъ замѣсенитѣ Сливенци „приятелски образомъ“, защото за да ги изпита е кондисвалъ у домоветѣ имъ и гулялъ наедно съ тѣхъ:

Триднѣя ѣ пашата сидѣла
Деветъ агнета изѣли . . .

Ходель е и при Сяро Барутчия и го питаль „излязалъ ли е барутѣ“. Отъ тукъ се види, че Сяро е билъ главния майсторъ на държавната барутчийница въ Сливенъ, която е била въ Новоселския боазъ. Като се узнало, че „пашата“ дошелъ въ Сливенъ да лови завераджии, 500 оки барутъ билъ хвърленъ въ една яма въ х. Нойковата кѣща, дѣто е било главното завѣраджийско „джепане“.

Сношенията на Сливенскитѣ завѣраджии (хетеристи) съ централния комитетъ въ Одеса и съ хетериститѣ въ Ромжния и другитѣ градове на самата България, ставали чрѣзъ писма поставяни въ петалитѣ на кираджийскитѣ коне.

Както се каза, между Сливенци е имало и прѣми агенти на централния комитетъ въ Одеса. Такъвъ е билъ учителя *Георги Парашкевовъ*, синъ на *Парашкева Бояджиолу*, началникъ на старитѣ Сливенски войници, които сж участвували въ Батинския бой прѣзъ 1810^{г.}¹⁾

рамалаковъ (надъ мѣжката гимназия). И за него се е пѣла пѣсенъ въ Сливенъ, която отчасти е запомнена. Жена му го питала:

— — — — —
Защо си гриженъ — кахъренъ?
— — — — —
Отъ царя хаберъ дофтаса
Чорбаджиитѣ да колятъ
— — — — —

Тукъ се касае за взелитѣ участие въ Завѣрата сливенски прѣвенци, между които билъ и Чорбаджи Еню, който пострадалъ въ 1821 г.

Види се въ свѣзка съ мятежа въ Сливенъ по това врѣме ще е и пѣсенъта за сѣщия Еню Чорбаджи, който се научилъ, че въ Сливенъ ще дойде „паша“ да накаже мѣстния аенинъ и чорбаджиитѣ, които експлоатирали раята. Така, Еню Чорбаджи вземалъ „калпакъ парасж“ (налогъ на тия, които носятъ калпаци), „гюм'рюкъ парасж“, „на вино и ракия“, „на ока вино двѣ пари, на ракията четири“ (ср. Мсб, кн. XXII и XXIII, стр. 59).

¹⁾ Сестрата на *Парашкева Бояджиолу* е била жена на прочутия Върбишки султанъ, който е ималъ планъ да се качи на Цариградския прѣстолъ и да направи Пазвана свой великъ Везиръ, както разправя Софроний. Жена му е била умрѣла християнка. Послѣдния му потомкъ е билъ обесенъ въ Търново при навлизането тамъ на Руситѣ. Това разправяше сина на *Георги Парашкевовъ*, *Иванъ* или *Джовани Икономовъ* въ Търново, защото *Георги* се прѣселва тамъ и става послѣ икономъ. (Роденъ е въ 1780 г., а умрѣлъ въ Търново прѣзъ 1860 г.)